

Lovforslaget sattes til forhandling.

Landbrugsministeren (Sønderup): Jeg har herved den ære for det høje ting at forelægge forslag til lov om en kornordning for høståret 1952—53 i den form, det har fået i folketinget.

Når regeringen har fundet det påkrævet endnu en gang at fremsætte forslag til en kornlov, skyldes det, at den på baggrund af den urolige og usikre internationale situation og de knappe dollarbeholdninger må anse det for nødvendigt at sikre sig det danske brødkorn. Dette mener man sikrest at kunne opnå ved at pålignе de enkelte ejendomme en egentlig kornafleveringspligt af en bestemt størrelse.

I det lovforslag, regeringen oprindeligt fremsatte i folketinget, havde jeg foretaget en ligelig nedsættelse med ca. 10 pct. af den udskrivningsskala, som fik sin endelige form her på rigsdagen i fjor, ligesom jeg havde ladet skove og plantager slippe fuldstændig for afleveringspligten, idet man på grundlag af de tilsåede arealers størrelse kunne skønne, at man selv med disse lempelser ville få sikret alt brødkorn — bortset selvfølgelig fra såsæd — og alligevel have en rundelig sikkerhedsmargin.

Afleveringsprisen var i det oprindelige lovforslag fastsat til 54 kr. for brødkorn, 47 kr. for byg og 43 kr. for havre. Landboforeningerne og Tolvmandsforeningerne kunne ikke tiltræde disse priser, der efter forholdene i dag ligger under de frie markedspriser og derhos ikke giver dækning for de omkostningsstigninger, der er sket siden i fjor, men regeringen har, alt taget i betragtning, fundet det vanskeligt at gå højere op med priserne, da dette jo med den gældende tilskudsordning for rugbrød straks vil stille forøgede krav til statskassen. Begrundelsen for forskellen i prisen på byg og havre er, at man håbede derigennem at kunne komme uden om den vanskelighed, der opstår ved, at landmændene fortrinsvis leverer havre, så at man kommer i den situation kun at kunne give denne kornart som ombytningskorn.

Under behandlingen i det andet høje ting blev der sluttet et forlig, hvorefter afleveringsprisen for brødkorn blev nedsat fra 54 kr. til 52 kr. mod, at udskrivningsskalaen i det oprindelige lovforslag blev nedsat med 5 pct. Endvidere er jeg i folketinget gået med til, at afleveringspligten for hede- og klitarealer, søer og ålegårdsrettigheder samt erhvervsmæssigt drevene frugtplantager udgår, og at byggegrundsværdier nedsættes fra 1 400 kr. pr. ha til 1 300 kr., samt at 8

pct.s reglen for disse byggegrundsværdier udgår. Selv med de foretagne lettelser af kornudskrivningen må jeg mene, at vi har sikkerhed for, at udskrivningskvantummet dækker brødkornsavlens størrelse.

Endvidere er det i folketinget blevet præciseret i selve lovforslaget, at de landmænd, der måtte ønske det, skal have ret til at få byg som ombytningskorn for afleveret brødkorn.

Som det fremgår af det fremsatte lovforslags bemærkninger, har De samvirkende danske Husmandsforeninger under de forud for lovforslagets udformning stedfundne forhandlinger givet udtryk for, at da en kornlov bygger på, at der kan forekomme en vanskelig forsyningsituation, bør der i loven åbnes mulighed for, at der i givet fald sikres det mindre landbrug en fortrinsret til indtil 80 000 t af det importerede korn, og lovforslaget åbner adgang til, at dette spørgsmål kan tages op, når man efter høst bedre kan overse situationen.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje landsting.

Wittrup: Efter den redegørelse, som den højtærede landbrugsminister nu har givet, skal jeg ikke sige mange ord om det foreliggende lovforslag. Det er jo resultatet af et forlig i det andet høje ting, og der er derfor ikke mulighed for at foretage nogen ændring i landstinget, selvom der var ønske derom.

Mængden af det korn, der skal afleveres, er reduceret noget, idet man mener, at der vil fremkomme tilstrækkeligt brødkorn selv med denne reduktion.

Priserne på rug og hvede er også reduceret, men det gælder ikke priserne for de andre kornsorter. Her kunne der rejse sig det spørgsmål, om ikke prisen på hvede står i misforhold til prisen på de andre kornsorter, idet hveden jo nok er den værdifuldeste kornsort, men der er jo opnået forlig om disse priser, og jeg skal derfor ikke gøre yderligere indvendinger derimod.

Loven er en gammel kending. Den ligner de foregående kornlove med hensyn til de administrative bestemmelser, rent bortset fra de ting, som er nævnt af den højtærede landbrugsminister.

I § 6 har man indført en ændring, der går ud på, at landmanden som erstatning for afleveret brødkorn har ret til at få byg, idet der, som allerede omtalt af den højtærede landbrugsminister, har været en tilbøjelighed til udelukkende at levere havre. Jeg synes også, det er et fremskridt for dem, der skal modtage kornet, at de ved, at de får en